

Ciao Bambinos,

Vilken fight, vilket avgörande, vilken vinnare men för att ta det från början så såg det ut som följer:

Förra årets Vinnare, Jonas, hade efter mycken eftertanke kommit fram till att årets tävling skulle förläggas på Orresta GK belägen mellan Enköping och Västerås. Valet av bana fick Conny och Tommy att jubla då de nästan vuxit upp på banan. Jonas själv hade aldrig spelat banan men han var bekant med deras Ordförande vilket kunde leda till att vi skulle få mat efter det att köket stängt, billigare greenfee, bil till caddies mm mm. Allt detta vägde över till Orrestas fördel och vi får ge Jonas en eloge för att han prioriterade vår ekonomi före sitt eget behov av att välja en bana han är bekant med.

Tiden för första tee-off var satt till 15.00 och vi skulle bli 8 spelare, Jonas, Magnus, Rolf, Alje, Alexander, Tommy, Conny och Leif som först tackat nej men pga eller tack vare dåligt väder i Norge, där han numer håller till, var han denna vecka förlagd i Sverige vilket fick honom att nu istället tacka ja.

Vi har aldrig varit så många som 8 och då har vi ändå Laszlo som inte kunde vara med pga sin medicinering och John som nu återupptagit golfen men inte ännu kommit i form för tävling. Nästa år kanske vi är 10 och kanske till och med 12 ifall Kauko och Hannu kommer tillbaka.

De första Bröderna ramlade in vid 13 tiden och pö om pö intogs lunch varefter alla tog sig till ranchen där de långa slagen skulle visas för Bo som tagit sig ut för att se till att Stormästaren äntligen återigen skulle vinna bucklan. Jonas hade ordnat fram en golfbil till Bo och detta med hjälp av sin far, läkare, som undertecknat att Bo, av handicap, behövde åka bil. Jag vet att Bo inte har något handicap men det har vi övriga.

Tommy	15,1	18
Jonas	18,4	22
Alje	18,6	23
Alexander	19,9	24
Conny	23,2	28
Magnus	26,0	32
Rolf	27,0	33
Leif	32,6	36,

Bollarna hade lottats i förtid på sätt att i första boll gick Tommy, Alje, Magnus och Rolf och i andra Jonas, Alexander, Conny och Leif. Det muttrades lite om att vi inte skulle hinna in innan det blev mörkt men 15.00 sköt Tommy iväg en järnfyra ut till vänster men helt ok. Med facit i hand kan sägas att Leif, Conny, Jonas, Alje, Alexander och Magnus sköt en 5:a på 1:an emedan Tommy sköt 6 och Rolf 8. Skulle man göra om det till poäng så fick Leif 3, Tommy 1, Rolf 0 och vi övriga 2. Jämnare än så kan man nog inte starta och kunde man läsa ut något av det så var det att Leif skulle bli svår att slå. På 2:a hålet sköt Alje sin boll i ruffen till vänster, letade febrilt i intensiva 5 minuter emedan gänget bakom skrek och viftade. Detta visade sig sedan bli den melodi som vi fick höra under resterande runda. Inte för att de skrek på oss men hur som helst så skrek de mycket på något annat.

Efter 9 hål var ställningen netto följande:

Leif	34	23 poäng
Alje	36	18
Jonas	38	16
Tommy	39	15
Conny	44	14
Magnus	44	11
Rolf	46	11
Alexander	49	6

På 10:an sköt Leif en bogey och precis då Jonas höll på att tappa tron på en eventuell vinst så kom Leifs svacka. På nästkommande 5 hål sköt Leif 39 slag emedan Jonas sköt 26, Tommy 26 och Alje 31. Efter 15:e var matchen otroligt jämn dock utan att kombatanterna i de olika bollarna visste om förhållandet. Jonas hade nog koll på hur det låg till mellan honom och Leif men undertecknad hade ingen koll på förhållandet till Tommy då jag tyckte att jag spelade så dåligt att mina chanser gått för länge sen vilket senare skulle visa sig vara helt fel.

Conny hade försatt sina chanser i början och så var det med Magnus, Rolf och Alexander med varför jag nu koncentrerar texten till de 4 som nu slogs om vinsten, bucklan och den oerhörda äran.

På 16:e sköt Leif, Alje och Tommy 5 emedan Jonas sköt 7 vilket gjorde ställningen netto till: Jonas 67, Tommy 68 och Leif och Alje 69.

På 17:e, par 3, sköt Alje och Tommy par emedan Jonas och Leif sköt 5 vilket betydde att Jonas, Alje och Tommy hade 70 och Leif 72. Otroligt jämnt och synd att vi inte visste.

18:e hålet är ett par 5 med out till vänster och skog till höger. Tommy la ut en drive perfekt mitt på fairway. Alje slog en slice ut till höger som gick rakt igenom en björk för att aldrig mer hittas. Den provisoriska satt klockrent mitt i banan och då jag skulle kompensera förlusten av min första boll med att slå en rescue slog jag nästa slag out. Ridå och 10 slag på kortet.

Tommy slog ett taskigt andra slag till höger och ett alldeles för kort inspel varför han hade 40 meter kvar då han skulle slå sitt 4:e. Han tog fram en wedge och la bollen 40 sang från pinnen och sänkte putten för par.

I den andra bollen sköt Leif 6 och Jonas 7 varvid vi snabbt tog oss in i klubbhuset där maten väntade.

Scorerna räknades samman och maten intogs med frenesi. Bosse hade tilldelats rollen som prisutdelare och för första gången i Mästerskapets historia hade vi, förutom bucklan, även ett prisbord ihoproddat av Jonas. Bosse ropade nu upp Alexander som första pristagare dvs den som kom sist. Han fick applåder och ett par strumpor vilket även Rolf som 7:a fick. Magnus kom 6:a, Conny 5:a, Alje 4:a och sen var spänningen olidlig. Vem av de 3 resterande hade vunnit. Leif ropades upp som 3:a och Jonas som 2:a vilket betydde att rooken Tommy gick och vann st första CCVII Golfmästerskap. Till och börja med så trodde vi att han vunnit tack vare lägre hcp men det visade sig senare att han vunnit med 2 slag vilka egentligen var 3 då han är den som har lägst hcp av oss alla.

Tommy	74	34 poäng
Jonas	76	32

Leif	76	37	Sänkning då han i poängbogey blir slopad till
	40 slag	istället för de 36	han får i CCVII Mästerskapet
Alje	79	31	
Conny	89	25	
Magnus	89	22	
Rolf	91	24	
Alexander	99	16	

Sammanfattningsvis kan sagas att Tommy var en värdig vinnare, att banan var riktigt trevlig, att vädrets makter stod oss bi då det regnade både före och efter vår runda men bara ett par droppar på oss, att Jonas vann LDC med en drive på 194 meter, att det bara var 3 som träffade fairway på LDC hålet, att ingen var på green då det var Närmast Flagg och att tävlingen inte gick vidare till nästa par 3 varför ingen vinnare utsågs i den tävlingen, att Jonas hade ordnat perfekta förhållanden där till och med greenfeen var halverad, att Conny la av efter det att han skjutit bort sig på 15:e och 16:e, att han hade ont i handen vilken han skadade i den berömda dykolyckan på Harö, att laget till Ryder Cup gavs fyra spelare, att Captain tog ut Alexander och Conny som nr 5 och 6, att Jonas gjorde dagens enda birdie samt att nästa års Mästerskap hamnar någonstans som Tommy bestämt.

Kram,
Alje Lahtinen